

**VERGETEN GENTSE SCHRIJVERS:
FRÉDÉRIC DE SMET (GENT 1876 – GENT 1948)
KUNSTSCHILDER, KUNSTCRITICUS.**

Frédéric Emile De Smet werd geboren te Gent in 1876 in de Zuidstationstraat. Zijn vader Jean Auguste was fabrikant. Frédéric woonde vanaf 1931 in de Egmontstraat 11.

Hij was de achterkleinzoon van architect Louis Roelandt (Nieuwpoort 1786 – Gent 1864), de belangrijkste stadsarchitect in de periode van het classicisme.

Frédéric De Smet 1876 - 1948.

Frédéric komt uit een intellectueel en artistiek gezin. Zijn familie was verwant met de families Van Overstraeten en Geefs.

Frédéric De Smet was leerling aan het Sint-Amand Instituut en tegelijk leerling aan Sint-Lucas Gent. Daarna, van 1893 tot 1897, van Jean Delvin aan de Gentse Academie (klasgenoten waren o.a. Oscar Colbrandt, Hippolyte Daeye, Alfons Dessenis, Julius De Praetere, Léon en Gustave De Smet). Tenslotte volgde hij ook nog de lessen aan het Hoger Instituut te Antwerpen. Hij was tevens leerling van

beeldhouwer Mast, van Van der Stappen te Brussel en Julian te Parijs. Hij verbleef ook zes maanden in Italië. Hij schilderde, tekende en beeldhouwde. Hoofdzakelijk marines., die hoog gewaardeerd werden. Hij kende alle groten van zijn tijd: Verhaeren, Lemonier, Meunier, Auguste Rodin, zelfs Sarah Bernardt. In 1897 en 1900 dong hij mee naar de Prijs van Rome, in 1900 ook naar de Godecharlesprijs voor beeldhouwkunst. Van 1905 tot 1910 woonde hij te Parijs. Daarna werd hij noodgedwongen directeur van een jutefabriek te Temse (1910-1919). Hij speelde ook muziek: violoncello. Zijn grafisch gedicht "La Mer", in wit-zwart, dat hij realiseerde na een langdurig verblijf tijdens een winter aan zee, werd vergeleken met de gravures van Gustave Doré. Hij stelde tentoon te Antwerpen, Kortrijk, Doornik... doch slechts één keer te Gent in de Cercle Artistique et Littéraire, waarvan hij secretaris was.

Frédéric De Smet was, naast plastisch kunstenaar, in de eerste plaats een kunstcriticus: Bien-Public, Savoir et Beauté, Flandre Littéraire, Gand Artistique. Als kunstcriticus had hij permanent behoefte aan gegevens en degelijke documentatie over kunstenaars en hij stelde de regering voor een dergelijke volledige lijst van alle Belgische kunstenaars op te stellen in een Jaarboek... maar minister Nolf is daar niet op ingegaan. Waarschijnlijk ligt zijn voorstel aan de basis van zijn eigen zeer uitgebreide verzameling documenten. Hij maakte deel uit van talloze jury's, o.a. die van de Driejaarlijkse Gentse Salons; hij was lid van een lange lijst kunstgenootschappen; hij was verantwoordelijk voor tentoonstellingen in de Cercle Artistique et Littéraire. Hij hield zich ook actief bezig met hulp aan kunstenaars. Een man van kunst in de meest letterlijke zin van het woord.

Hij liet een zeer uitgebreid, alfabetisch geordend, archief na over Belgische en Europese kunstenaars. Het bevindt zich in de Handschriftenzaal van de universiteitsbibliotheek van Gent.

Hij schreef monografieën over Gustaaf Vanaise, Albert Baertsoen, Emile Claus, James Ensor, Georges Buysse, Théophile Lybaert, en verder nog **Het werk van de kunstverdiene** (over auteursrechten), **Les Arts et Métiers, L'art religieux, Valentin Vaerewijck. Son oeuvre**, 1932.

Hij was lid van het Museum voor Schone Kunsten te Gent. Hij was ook lid van de Commissie, voor Monumenten.

Daniël Van Ryssel

LITERATUUR

Job, H. Keurvels, G. Chabot, L. Maeterlinck, A. Cavens, L. Van Puyvelde, A. De Rudder, Frédéric De Smet, Gand Artistique, nr. 11, november 1925, p. 225 - 244.
Fra Diavolo, Frederik De Smet een veelzijdig man, De Dag, 17 maart 1939.